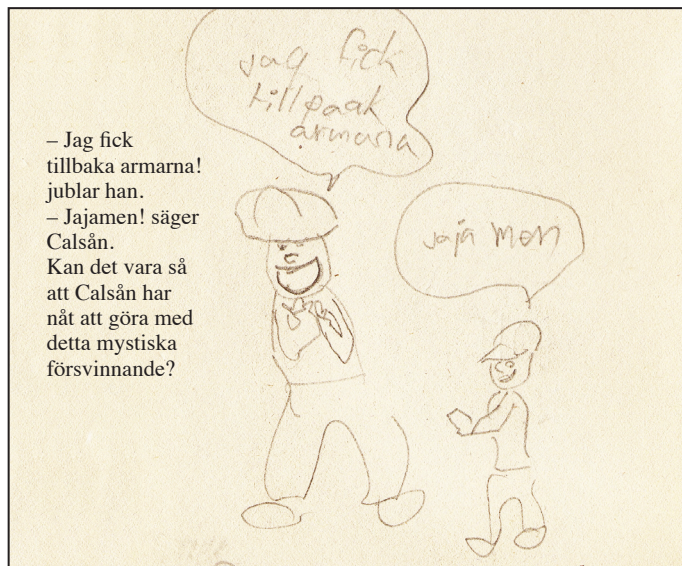
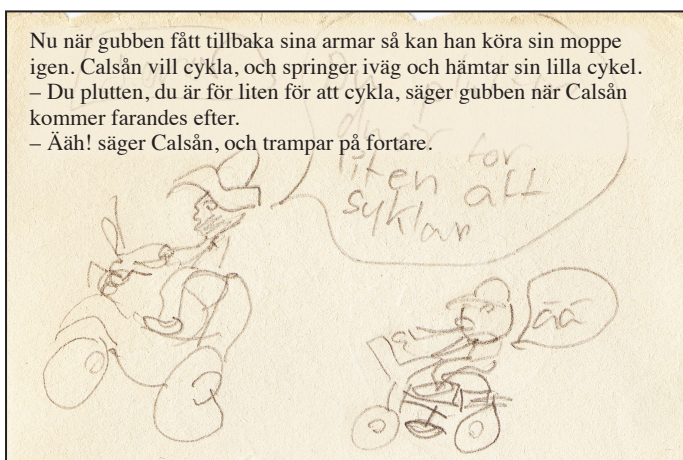

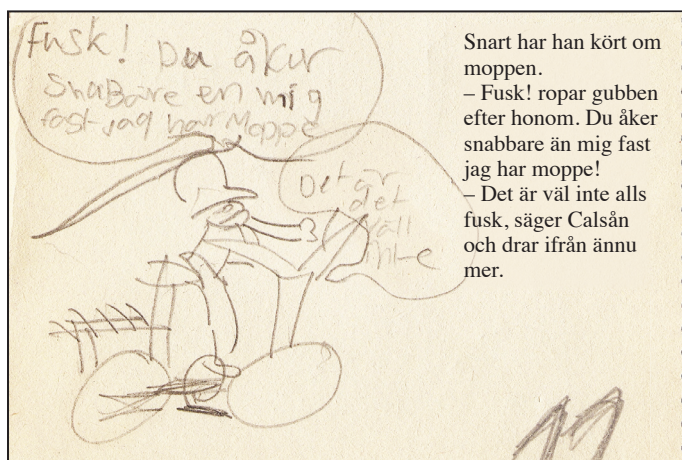
Poff! låter det igen om armarna.
 -Hjälp! ropar gubben.
 Vad är det som händer nu?

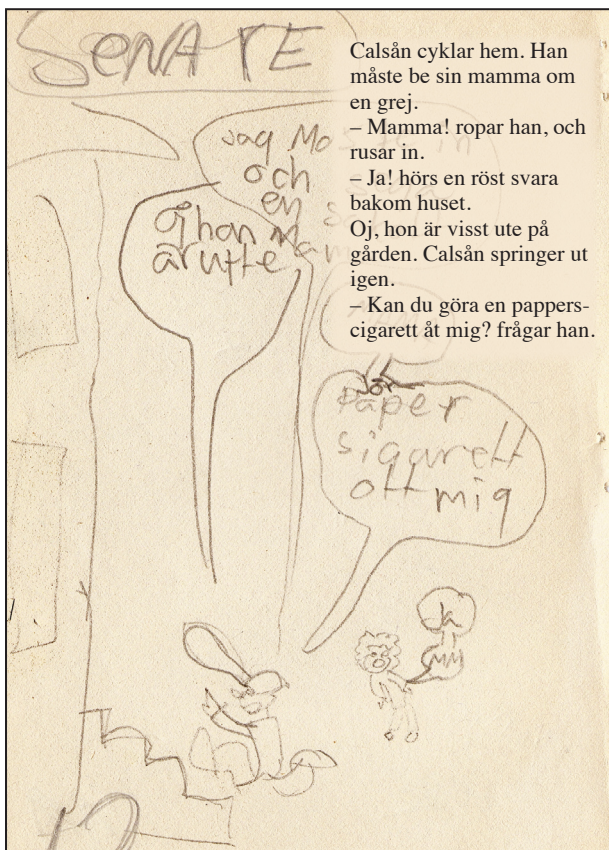
- Jag fick tillbaka armarna!
 jublar han.
 - Jajamen! säger Calsån.
 Kan det vara så att Calsån har nåt att göra med detta mystiska försvinnande?

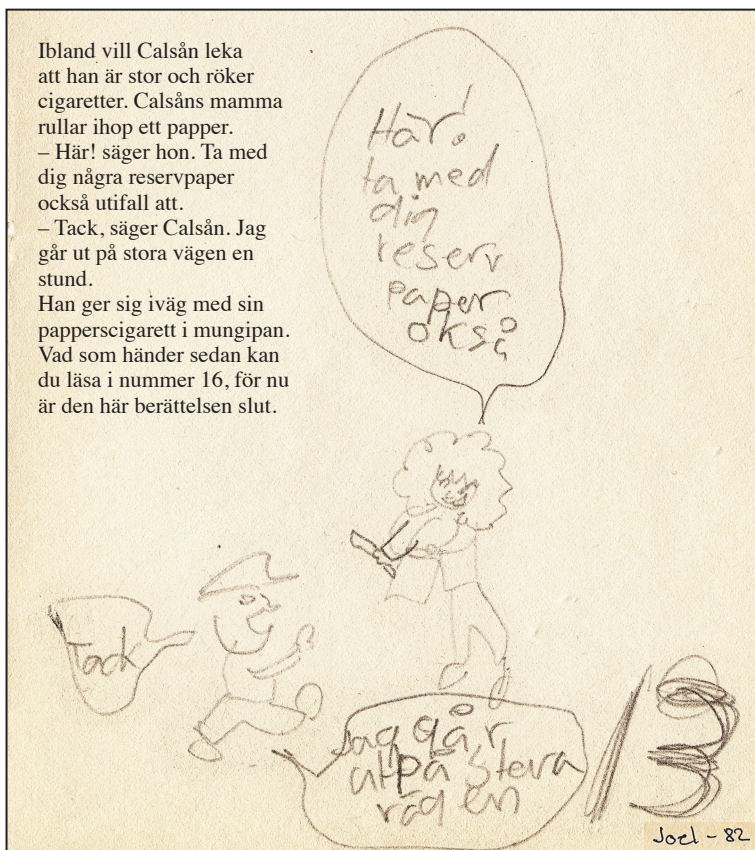
Nu när gubben fått tillbaka sina armar så kan han köra sin moppe igen. Calsån vill cykla, och springer iväg och hämtar sin lilla cykel.
 - Du plutten, du är för liten för att cykla, säger gubben när Calsån kommer farandes efter.
 - Ääh! säger Calsån, och trampar på fortare.

Snart har han kört om moppen.
 - Fusk! ropar gubben efter honom. Du åker snabbare än mig fast jag har moppe!
 - Det är väl inte alls fusk, säger Calsån och drar ifrån ännu mer.

Calsån cyklar hem. Han måste be sin mamma om en grej.
 - Mamma! ropar han, och rusar in.
 - Ja! hörs en röst svara bakom huset.
 Oj, hon är visst ute på gården. Calsån springer ut igen.
 - Kan du göra en papperscigarett åt mig? frågar han.

Ibland vill Calsån leka att han är stor och röker cigaretter. Calsåns mamma rullar ihop ett papper.
 - Här! säger hon. Ta med dig några reservpapper också utifall att.
 - Tack, säger Calsån. Jag går ut på stora vägen en stund.
 Han ger sig iväg med sin papperscigarett i mungipan.
 Vad som händer sedan kan du läsa i nummer 16, för nu är den här berättelsen slut.